

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró (felperes neve, címe) felperesnek a Gyalog Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Gyalog Balázs ügyvéd) által képviselt (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperes ellen jogosulatlan adatkezelés miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 25. napján kelt 26.P.23.621/2011/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 19-I. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 125.000 (százhuszonötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A 800.000 (nyolcszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az 1992. évi LXIII. törvény 11. § (1) bekezdés b) pontja, 14. § (1) bekezdése szerint kérte kötelezni a II. rendű alperest, mint a ... bíróját az általa 2011. március 18. napján ... szám alatt meghozott ítéletében a ... ügyvéd részére adott meghatalmazásával kapcsolatosan rögzített személyi adatának helyesbítésére akként, hogy ... ügyvéd a képviseleti jogosultságát a hatóságok felé törvényesen, a Pp. 196. § (1) bekezdés e) pontja szerint igazolta.

A felperes álláspontja az volt, hogy a bíróként eljáró II. rendű alperes a fent megjelölt ítéletében tévesen rögzítette azon személyes adatát, hogy a ...-nak adott meghatalmazáson az aláírás nem tőle származik, a meghatalmazás ugyanis megfelel a Pp. 196. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak. Keresetét kiterjesztve a II. rendű alperest a fenti adatkezelés miatt 10.000.001 forint nem vagyoni kártérítés és annak a 2008. március 18. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére is kérte kötelezni.

Kereseti kérelmének jogalapjaként az 1992. évi LXIII. törvény 18. §-ában foglalt jogosulatlan adatkezeléssel megvalósult jogsértést jelölte meg akként, hogy a II.

rendű alperes azzal valósította meg a jogellenes magatartást, miszerint olyan ítéletet hozott, ami azt a valótlan személyes adatot rögzítette, hogy a védőjének adott meghatalmazás nem a felperestől származik. Az ítéletben rögzített ezen körülmény személyes adatnak tekintendő, miután az a személyével összefüggésbe hozható. Hivatkozott az Avtv. 2. § 8-9. pontjában, valamint a 7, 11. és 14. §-aiban foglaltakra. Mindemellett a kártérítési igényének jogalapjaként az 1997. évi LXVII. törvény 86. § második mondatát is megjelölte. Álláspontja szerint a II. rendű alperes a jogellenes magatartást azzal valósította meg, hogy ítéletében leírta azt, hogy a meghatalmazás nem a felperestől származik. Nem vagyoni kárigényét pedig arra alapította, hogy 2 és fél éven keresztül a védőjével nem érintkezhetett, az előzetes letartóztatása időpontját követően havi 2.500.000 forint keresetkiesése jelentkezett. A felperes I. rendű alperesként vonta perbe a peres eljárás során a ...-ot, mint adatkezelőt, erre tekintettel a keresetét akként módosította, hogy a két alperest egyetemlegesen kérte marasztalni 10.000.001 forint kártérítés megfizetésében, a II. rendű alperessel szembeni igényének jogalapját az 1997. évi LXVII. törvény 86. § 2 mondatában foglaltakra alapítva. Az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra tekintettel jogalapként a 2011. évi CXII. törvényt is megjelölte.

A II. rendű alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte azzal, hogy az Avtv. 17. § (1) bekezdése értelmében az érintett a jogainak megsértése esetén az adatkezelő ellen fordulhat a bírósághoz. A törvény 5. § (5) bekezdése és a 2. § (1) bekezdése értelmében ő nem tekinthető adatkezelőnek, illetve a felperes által megjelöltek nem tekinthetők személyes adatnak. Másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 13. sorszám alatt meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 320.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad.

A jogvitát az Avtv. rendelkezései alapján bírálta el. A per megszüntetésére nem látott lehetőséget azon az alapon, hogy a felperes a pert nem a jogszabályban meghatározott személy ellen indította. Álláspontja szerint a bíróságnak a per érdemi tárgyalása alapján kellett arról döntenie, hogy az adatkezelői minőség fennáll-e a II. rendű alperes vonatkozásában, és amennyiben nem, a keresetet el kell utasítania. Miután a felperes a II. rendű alperest adatkezelőnek minősítette és az ítélezése körében kifejtett tevékenysége folytán megvalósult adatkezelésre tekintettel perelte, az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a II. rendű alperes az ítélező tevékenységét nem a saját, hanem a bíróság nevében fejt ki, adatkezelőnek nem minősül, így az Avtv. 18. §-án alapuló adatkezelőt terhelő kártérítési felelőssége nem áll fenn.

Az ítélet meghozatalával egyidejűleg a 13-I. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság a pert a ... I. rendű alperessel szemben megszüntette, miután álláspontja szerint a felperes az Avtv. 18. §-a szerinti kártérítési igényét olyan alperessel szemben érvényesítette, aki jogképességgel nem rendelkezik a perben félként nem szerepelhet [Pp. 157. § a) pontja, Pp. 130. § (1) bekezdés e) pontja].

A felperes mind az ítélettel, mind a végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő.

A végzéssel szembeni fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.... számú, 2012. június 28. napján meghozott végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Megállapította, hogy a felperes az I. rendű alperesre kiterjesztett keresetét egyértelműen az Avtv. 18. §-ában foglalt jogosulatlan adatkezeléssel megvalósult jogsértésre alapította, az Avtv. 17. § (3) bekezdése értelmében pedig a személyes adatok védelme miatt indított perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége. Szükségesnek tartotta a kereset tárgyának az egyértelmű tisztázását a kártérítési igény körében, rögzítve, hogy az eljárást az I. rendű alperessel szemben is le kell folytatni és érdemben kell elbírálni, hogy a személyes adatkezelés során követett-e el jogsértő magatartást, ha igen, a felperes kárigénye fennállhat-e.

Az ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte, valamint azt, hogy a megismételt eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszék másik tanácsa kerüljön kijelölésre.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete törvénysértő, érdemi felülbírálatra alkalmatlan. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperessel, mint a ... bírójával szemben a bíróként kifejtett törvénysértő tevékenysége miatt érvényesítette az igényét.

Sérelmezte, hogy a II. rendű alperest olyan ügyvéd képviselte, aki a ... ügyvéd érdekeltségébe tartozik. Miután ... a ... tagja volt a ... szervezeti igazgatását ellátó ..., súlyosan sérült a pártatlan bíráskodás garanciális elve.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem a keresettel érvényesített, az 1992. évi LXIII. törvényre alapított jogot, hanem a Ptk. 76. §-a szerinti személyiségi jogot bírálta el.

A Fővárosi Törvényszék az eljárása során súlyosan megsértette a Pp. 1. §-ának a jogviták pártatlan eldöntésére vonatkozó követelményét, valamint a Pp. 3. § (2) bekezdésének azon rendelkezését, miszerint a bíróság kötve van a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárásjogi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont

következtetésével és döntésével egyetértett, ezért az ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a jogvitát a felperesi kérelem alapján az Avtv. szabályai alapján bírálta el, ítéletének indokolásából kitűnően érdemi döntése az Avtv. 18. §-án és a 2. §-ának 8. és 9. pontjában foglaltakon alapul. A másodfokú bíróság is osztotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot, miszerint a II. rendű alperes bíróként eljárva nem minősül adatkezelőnek. A perbeli időszakban hatályos 1992. évi LXIII. törvény 2. § 8. pontja szerint adatkezelő az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet aki vagy amely az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezeléshez (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtja.

A felperes által sérelmezett, a ...-ra beosztott bíróként eljáró II. rendű alperes által tett ítéletbeli megállapítás vonatkozásában adatkezelőnek a I.rendű alperes neve minősül. Mindebből következően a II. rendű alperes felperessel szembeni felelőssége nem állapítható meg. A II. rendű alperes sem az Avtv. 14. § (1) bekezdése szerinti helyesbítésre nem kötelezhető, sem pedig a 18. § (1) bekezdésében meghatározott kártérítési felelősség nem terheli. A 14. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a valóságnak meg nem felelő személyes adat helyesbítésére az adatkezelő köteles. A 17. § (1) bekezdése alapján az érintett a jogainak megsértése esetén, valamint a 16/A. § (4) bekezdésében meghatározott személy, az adatkezelő ellen fordulhat bírósághoz, a 18. § (1) bekezdése szerint pedig az adatkezelő köteles az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy a technikai adatvédelem követelményeinek megszegésével másnak okozott kárt megtéríteni. Az érintettel szemben az adatkezelő felel az adatfeldolgozó által okozott kárért is.

A felperes által hivatkozott, ugyancsak a perbeli időszakban hatályos 1997. évi LXVIII. törvény (Bjt.) 86. §-ának második mondata, miszerint szándékos károkozás esetén a bíró a teljes kárösszegért felel, azon felelősségi szabályt rögzíti, amely a bíró munkáltatójának okozott kárfelelősségére vonatkozik. A Bjt. 85. § (1) bekezdés rendelkezései alapján a bíró a szolgálati viszonyából eredő kötelezettségének szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével a munkáltatónak okozott kárért anyagi felelősséggel tartozik. E körben rögzíti a Bjt. a 86. §-ában azt, hogy a bíró három havi illetménye erejéig felel ha a kárt súlyosan gondatlan magatartásával okozta, míg szándékos károkozás esetén a teljes kárösszeggel felel. Ezen jogszabályi rendelkezés alapján tehát a bíróval szemben csak a munkáltatója érvényesíthet kárigényt, a felperes kártérítési igényét viszont ezen jogszabályhely nem alapozhatja meg.

Nem alapos az a fellebbezési hivatkozás, miszerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 76. §-a szerinti személyiségi jogi igényként bírálta volna el a felperes kereseti kérelmét, annak elbírálására az Avtv. vonatkozó rendelkezései alapján került sor, ezért nem

állapítható meg, hogy a Fővárosi Törvényszék megsértette volna a Pp. 1. §-ában, illetve a 3. § (2) bekezdésében előírtakat.

A II. rendű alperes képviseletében eljáró jogi képviselő a Pp. 66. § (1) bekezdése és a 67. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogosult volt a perben eljárni. A felperes által a fellebbezésben hivatkozott körülmények nem alapozhatják meg azt, hogy a bíróság kizárja a II. rendű alperes képviseletében eljáró ügyvédet a képviseletből.

A bíróság kötelezettsége a Pp. 72. § értelmében mindössze arra terjed ki, hogy a meghatalmazott képviseleti jogosultságát a Pp. 67-69. §-ok szabályai alapján az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja. A II. rendű alperes képviseletére adott ügyvédi meghatalmazás a jogszabályi előírásoknak megfelelt, sem az első-, sem a másodfokú bíróságnak nem kellett a Pp. V. fejezetében a képviseletre és a meghatalmazottakra vonatkozó szabályok vizsgálatán túl értékelnie, illetve figyelembe vennie azt, hogy az alperes képviseletét ellátó ügyvéd milyen érdekeltségi körökbe tartozó ügyvédi irodának a tagja.

A fellebbezési eljárás költségeinek viseléséről az ítélőtábla a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozott. A perben a felperes teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, így a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében a fellebbezési illeték viselésére nem kötelezhető.

Budapest, 2013. január 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő